

Masky

Pozdrav

Milé S a milí B, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 131, 1-3)

1 Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu,

2 nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše.

3 Čekej, na Hospodina nyní i navěky.

Píseň: EZ 640 - Díky za toto krásné ráno

Modlitba

Hospodine, náš dobrý Otče, my jsme teď spolu na tomto místě, abychom se k oslavování tvého jména připojili. Abychom neuměle, roztržitě, jak jen umíme dali výraz své víře. Při vši své slabosti toužíme po tvé dobrotě a lásce; k tvé spravedlnosti a věrnosti se chceme upínat svůj život. Děkujeme Ti, že v tuto chvíli můžeme vyjádřit svou vděčnost, že k tobě smíme přicházet i se svými starostmi a prosbami – v dobré naději, že budeme přijati, že u tebe, ve Tvém Slovu, můžeme nacházet orientaci a inspiraci pro svou životní cestu. Pane, prosíme, smiluj se nad námi; buď nám přítomen. Dej zaznít svému slovu, zasáhni nás svou iniciativou, a podivuhodnými dary svého Ducha působ mezi námi, abychom nesli dobré ovoce. Amen.

I. Čtení (Joel 2, 12-27)

12 Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku.

13 Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.

14 Kdo ví, nepojme-li ho opět lítost a nezanechá-li za sebou požehnání, a zase budou obětní dary a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.

15 Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolujte slavnostní shromáždění!

16 Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky.

17 Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: ‚Kde je jejich Bůh?‘“

18 Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit.

19 Hospodin se ozve a řekne svému lidu: Hle, posílám vám obilí, mošt i čerstvý olej, abyste se nasytili, a už vás nevydám potupě mezi pronárody.

20 Vzdálím od vás Seveřana, zaženu ho do vyprahlé, zpustošené země, jeho předvoj do moře východního, jeho zadní voj do moře západního. A bude z něho vystupovat zápach, hnilobný puch, neboť chtěl vykonat veliké věci.

21 Neboj se, země, jásej a raduj se, neboť veliké věci vykoná Hospodin.

22 Neboj se, dobytku na poli, stepní pastviny se zazelenají, strom zase ponese ovoce, fíkovník a réva vydají úrodu.

23 Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních.

24 Humna budou plná obilí, lisy budou přetékat moštem a čerstvým olejem.

25 Tak vám nahradím, co po léta požíraly kobylky a brouci, různá havěť a housenky, mé veliké vojsko, které jsem na vás posílal.

26 Budete jíst dosyta a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi tak podivuhodně jednal. A můj lid nebude navěky zahanben.

27 Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš Bůh, a jiného Boha není. A můj lid nebude navěky zahanben.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Pokušení jako testování Syna) 20. lekce

„Ohnivá Bible“ — pozor, Bible může pálit, studit, bodat. Když ji necháme číst jen pokušítele, který vytrhne něco z kontextu. Proto čteme Bibli pořád znovu, abychom snáz odhalili pokušení a uměli mu odolat, resp. je odrazit znalostí a porozuměním celku.

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 781 - Jednou budem dál, jednou budem dál, já vím

Kázání (Joel 2, 12-13)

12 Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku.

13 Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšš milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.

Milí B+S

Bohatá a pestrá scéna **náboženského trhu** nám dnes nabízí hodně neobvyklou řeč – zejména výrok Hospodina v perspektivě víry. Asi by bylo přehnané říct, že se zde Bůh „**kaje**“.

Slyšeli jsme čtení z proroka Joela – ale k jakému Bohu se máme vlastně navrátit? Často si přejeme, aby Bůh byl v tomto světě zřejmý, občas, aby byl **zřejmější** také nám samým. Najít cestu k Bohu nemusí být snadné. Stezka vede skrze vzdání se světské upjatosti, povrchnosti a náboženského formalismu. Zásadní bude odvaha člověka vejít do skrytosti, **otevřít srdce** – třeba v postu nebo pláči, najít onu vnitřní komůrku a zavřít za sebou dveře. Jednoduše řečeno být chvíli s Bohem sám. Pozorně naslouchat, protože Boha často neslyšíme prostě proto, že stojíme na špatném místě: jsme zabydlení na povrchu života, pak je pochopitelné, že v hluku světa neslyší Boží hlas a o jeho cestě nevíme nic.

Jedním z úkolů, které přináší život v pústu, je „*zajet na hlubinu života*“, neřepat po povrchu života, ale objevovat místo uvnitř nás, kde je Bůh. Tam je nám bližší, než jsme my sami sobě. Sebezpoznání a poznání Boha nelze jaksi od sebe oddělit. Ovšem k opravdovému sebepoznání patří **pokání**, co znamená umění se podívat na sebe s pravdivostí.

Dnešní neděli se říká masopustní neděle a k masopustu patří neodmyslitelně **masky**. Od popelcový středy začíná 40 denní pústa a k pústu patří **odvaha**. Proč to právě říkám, protože masky se sejmout – vždycky jednou přijde konec maškarády a odhalí se pravá tvář. V pústu se naopak pravá tvář ukazuje, poznáváme sami sebe i Boha.

Postní doba, pro kterou se svobodně můžeme rozhodnout, je **branou k Velikonocím**, je cestou k pochopení Boží lásky, kterou Bůh vyjádřil na kříži. Ve velikonočním dramatu můžeme uslyšíme konečně dopovězení Božího záměru s člověkem, které vrcholí ve zvěsti o vzkříšení. Zvěst o vzkříšení by zas byla pouhou mytologií, kdyby byla řečena mimo kontext dramatu Velikonoc. A tak jen když bereme vážně to, co nám říká postní doba a pašijový příběh, můžeme zvěst o konečné spáse přijmout jako **slovo naděje**, která jako bájný fénix povstává z popele poté, když je všechno spáleno.

Jeden rabín, radil svým žákům: „*V jedné kapse noste napsanou větu: Jsi prach a popel. A v druhé: Kvůli tobě byl svět stvořen*“. Jedno i druhé je totiž pravda – ale jedno není pravda bez druhého. Pravda o člověku, životě i Bohu má povahu paradoxu.

V tomto duchu dodejme, že Bůh nesídlí jen uvnitř nás, a že ono hledání Boha v nitru má svá úskalí a své meze. Boží tvář nejlépe nalezneme v tváři druhého – v tváři cizince, zejména v tváři těch, kdo potřebují naši pomoc. Jedním z úkolů doby postní je naučit se nesklopit oči před **zrakem trpících**. Je jich v našem světě, státě i městě stále víc a často neuhýbáme zrakem proto, že bychom byli sobečtí a necitliví, ale také z rozpaků, z jakéhosi studu nad vlastní zajištěností a neschopností najít řešení na tolik bídy kolem nás, a nejen materiální bídy, ale i **duchovní**.

Když nemůžeme být řešiteli života druhých a zachránci celého světa, když nemáme sílu stále se dívat na reálné utrpení, tak přece alespoň v postní době neodvracejme oči od lidské bídy. Nepřestaňme se ptát, co je alespoň to minimum, které můžeme učinit – i když se nám zdá, že neumím nic – dokážeme mnoho.

B + S

Uhýbáme-li očima před utrpením našeho světa, nechceme-li nést spoluodpovědnost za běh života, nemáme-li touhu následování dobrého příkladu, jestli nejsme ochotni si sami **posypat** hlavu popelem a **probudit** se z iluzí o vlastní nevinnosti, tak zůstáváme navěky umazaní a zašpinění hříchem.

Jenže nám dnes zní slovo: „*Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu*“ - teď je příhodný čas. Dnešní den se pro nás může stát dnem, **nového začátku**, dnem setkání s vírou, s Bohem. Hledejme nové spojení k obohacení jednoho i druhého, a také k službě člověku.

Víra se nám může stát spojencem právě proti banalizaci světa, k porozumění o smyslu života, a to nikoliv povrchně, ale **zajít na hlubinu**, nevytěšňovat paradoxy a tajemství. Číst a vnímat náš život tak, jako když

čteme text znovu, pozorněji, hlouběji, hledáme hlubší skrytý smysl řečeného. Objevit skrytou víru, aby se stala zjevnou a aktivní. Aby se sám Bůh v nás stal viditelným.

Dnešní výzva nemá jen vnější znaky. Půst, stejně jako víra nemá být divadlem pro veřejnost. Má jít do hloubky. Očistit tělo je dobré a prospěšné. Ale člověk není jen tělo. Naše nitro se také potřebuje zbavit všeho nedobrého. Toho, co kazí mezilidské vztahy a odvádí nás od Boha.

1. Myslíš si, že pevně stojíš, milí bratře a milá sestro? To je jen otázka **síly větru**.
2. Myslíš si, milí bratře a milá sestro, že není čas na pokornou vděčnost za to, co máš a čím smíš být? To je jenom otázka **času**, až to sami dostatečně poznáme a snad budeme mít ještě možnost se sebou něco udělat.

Modlitba

Pane, zvěst tvého Slova nás posiluje a povzbuzuje. Prosíme, vezmi nás na milost a veď nás cestou Tvé vůle. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 241 - Kdo mě z pout mých ven vyvodí

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Hospodine, Bože svatý, ty jsi k nám přišel – jako člověk – a tvrdě jsi narazil na lidskou zlobu; tvého Syna jsme lapili, zmučili a ukřižovali. Ukázalo se však, že naše odcizení je přikryto tvou láskou k nám – tvůj Syn, Ježíš Kristus nezůstal v hrobě, nýbrž vstal; a tys nás až dosud nezavrhl, nýbrž nám na každý den dáváš novou naději jít cestou dobrou.

Povzbuzeni evangeliem, odvažujeme se tě v tuto chvíli prosit (vždyť ke komu jinému bychom se se svými starostmi měli obracet?!):

- Prosíme, nedej se lidskou zlobou přivést ke hněvu, ale vstupuj do míst pláče a lkaní svou spravedlností a láskou
- Prosíme, posílej své posly všude, kde je třeba pomoci; i nás si k tomu použij a proměňuj
- Prosíme, vyučuj nás ke službě věrné a solidární – ať ti neděláme ostudu tím, že bychom někomu odpírali podíl na dobrodiní tvých darů
- Prosíme Pane, za toto město i kraj; dej mu dostatek učedníků, aby prospívalo v pokoji a moudrosti
- Prosíme Pane za celý náš svět; prosazuj se v něm svou dobrotu a požehnání

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Píseň: EZ 402 - Ó Pane můj, nenech mne být

Posláni (Mt 6, 17-18)

17 Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj,

18 abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.

Požehnání

Kéž ti Bůh ponechá roucho Kristovo!

Kéž Bůh vyslyší i tu nejmenší ze tvých modliteb!

Kéž tě Bůh drží ve své ruce, ale ať ji nikdy nestiskne pevně v pěst!

Píseň: EZ 732 - Do tvých starostí, smutků, úzkostí přišel (kytara)

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.

„Jsi prach a popel.“

„Kvůli tobě byl svět stvořen“.